

Sygn. akt V KK 534/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jacek Błaszczyk

SSN Kazimierz Klugiewicz

Protokolant Katarzyna Wępa

w sprawie **W. M.**

skazanego za czyny z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w trybie art. 535§5 k.p.k.

na posiedzeniu w dniu 13 lutego 2023r.

kasacji Prokuratora Generalnego

wniesionej na niekorzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Tczewie

z dnia 7 grudnia 2021r., sygn. akt II K 645/21

- 1. uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze łącznej wymierzonej W. M. (pkt III sentencji wyroku) i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Tczewie do ponownego rozpoznania,**
- 2. obciąża Skarb Państwa kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 7 grudnia 2021r., sygn. akt II K 645/21, W. M. został uznany winnym popełnienia dwóch przestępstw:

- w dniu 8 czerwca 2021r., w S., gm. [...], działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi osobami dokonał kradzieży z włamaniem do samochodu m-ki m. nr. rej. [...], w ten sposób, że po uprzednim zbitiu szyby, tylnej prawej części tego pojazdu, wszedł do jego wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia szlifierkę kątową elektryczną m-ki S., wkrętarke elektryczną m-ki S., wkrętarke elektryczną m-ki M., przedłużacz elektryczny bębnowy oraz torbę podróżną koloru czerwono-czarnego o łącznej wartości 600 zł, na szkodę f-my E.- J. M. o z siedzibą w K., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 09.08.2018r. do 05.03.2021r. kary 2 lat i 7 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Starogardzie Gdańskim z dnia 17.09.2018r. w sprawie sygn. akt II K 183/18, za czyny z art. 288§1 k.k., art. 279§1 k.k. w zw. z art. 283 k.k., art. 178a§1 k.k., art. 278§1 k.k. i art. 178b k.k., art. 226§1 k.k., art. 190§1 k.k. i art. 244 k.k.,

tj. czynu z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k., za który to czyn wymierzono mu karę roku pozbawienia wolności (pkt I sentencji wyroku) oraz

- w dniu 7/8 czerwca 2021r. w J., gm. [...], dokonał kradzieży mienia samochodu m-ki M. 1 nr rej. [...], w ten sposób, że wykorzystując niezakluczone drzwi tego pojazdu, wszedł do jego wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia szlifierkę kątową m-ki Y., radioodtwarzacz samochodowy m-ki K., 3 przedłużacze elektryczne, blachę do ciasta z żywnością oraz z komory silnika akumulator m-ki C. o łącznej wartości strat 628 zł na szkodę J. K., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 09.08.2018r. do 05.03.2021r. kary 2 lat i 7 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Starogardzie Gdańskim z dnia 17.09.2018r. w sprawie sygn. akt II K 183/18, za czyny z art. 288§1 k.k., art. 279§1 k.k. w zw. z art. 283 k.k., art. 278§1 k.k. i art. 178b k.k., art. 226§1 k.k., art. 190§1 k.k. i art. 244 k.k.,

tj. czynu z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k., za który wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85§1 k.k. i art. 86§1 k.k. Sąd połączył kary jednostkowe wymierzone za ww. czyny i orzekł karę łączną roku pozbawienia wolności (pkt III sentencji wyroku).

Powyższy wyrok nie został zaskarżony przez strony postępowania i uprawomocnił się wobec skazanego W. M. z dniem 15 grudnia 2021r. (k. 391).

Obecnie kasację od powyższego orzeczenia, na niekorzyść skazanego, wywiódł Prokurator Generalny, zaskarżając wyrok w zakresie zawartego w pkt III części dyspozytywnej orzeczenia o karze łącznej pozbawienia wolności, zarzucając w niej rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 86§1 k.k., polegające na wymierzeniu skazanemu kary łącznej roku pozbawienia wolności, obejmującej orzeczoną w pkt I sentencji orzeczenia karę roku pozbawienia wolności oraz orzeczoną w pkt II karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, a tym samym wymierzenie jej poniżej dolnego progu określonego we wskazanym przepisie prawa materialnego „powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa”.

Podnosząc powyższy zarzut skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w Tczewie do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna w stopniu wymaganym przez art. 535§5 k.p.k., dlatego możliwe było jej rozpoznanie na posiedzeniu.

Wyrok Sądu Rejonowego, w zaskarżonym zakresie, zapadł z rażącą obrazą art. 86§1 k.k., co skutkowało orzeczeniem kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze poniżej dolnego progu przewidzianego w tym przepisie.

Zgodnie z jego treścią – w brzmieniu nadanym art. 38 ustawy z dnia 19 czerwca 2020r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 (Dz.U.2022.171) – karę łączną wymierza się w granicach **powyżej najwyższej z**

kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. Ww. ustawa, w powyższym zakresie, weszła w życie w dniu 24 czerwca 2020r., a zatem, w omawianym brzmieniu, obowiązywała ona zarówno w dacie popełnienia przez skazanego czynów, jak i w dacie orzekania przez Sąd Rejonowy.

Tym samym w przedmiotowej sprawie Sąd mógł wymierzyć W. M. karę łączną w wymiarze nie niższym niż rok i miesiąc pozbawienia wolności (art. 86§1 k.k. w zw. z art. 37 k.k.).

Rację ma zatem autor kasacji podnosząc zarzut rażącego naruszenia prawa materialnego.

Z tych też przyczyn konieczne stało się uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Tczewie do ponownego rozpoznania.

Sąd Rejonowy winien w ponowionym postępowaniu wymierzyć karę łączną w granicach przewidzianych w art. 86§1 k.k.

Z tych wszystkich względów, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[as]